

Районна прокуратура – Пазарджик, Териториално отделение – Велинград е внесла обвинителен акт по ДП № 442/2022г. на РУ-Велинград, (пр.пр.3375/2022) срещу **Ю.И. М.** с ЕГН ***** за извършено престъпление по: чл.183, ал.1 от НК, а именно – че през периода м. август 2021 г. – м. април 2022 г. включително, в с. Побит камък, общ. Сърница, след като е осъден с Решение № 504855/07.12.2020 г. по гр. д. № 432/2020 г. по описа на Разложки районен съд, в сила от 07.12.2020 г. да издържа свой низходящ – дъщеря си А.Ю.М., род. на 30.11.2010г., съзнателно не е изпълнил това свое задължение в размер на повече от две месечни вноски, а именно 9 месечни вноски по 170лв., общо 1530 лева; и по чл. 183, ал.4 от НК, във връзка с чл.183, ал.1 от НК - че през периода м. май 2022 г. – м. ноември 2022 г., включително, в с. Побит камък, общ. Сърница, след като е осъден с Решение № 504855/07.12.2020 г. по гр. д. № 432/2020 г. по описа на Разложки районен съд, в сила от 07.12.2020 г. да издържа свой низходящ – А.Ю.М., род. на 30.11.2010 г., съзнателно не е изпълнил това свое задължение в размер на повече от две месечни вноски, а именно 7 месечни вноски по 170 лв., общо 1190 лева, като деянието е извършено повторно, след като е бил осъден с присъда № 7/11.04.2022г., по НОХД № 380/2022г. на РС-Разлог.

В съдебно заседание прокурорът поддържа повдигнатото обвинение и предлага конкретен вид наказание, подсъдимият признава изцяло вината си и фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, съгласявайки се да не се събират доказателства за тези факти, а защитникът му намира обвинението за доказано от събраните на досъдебна фаза доказателства.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установена следната от фактическа обстановка:

Подсъдимият Ю.И. М. с ЕГН ***** е роден на 09.08.1989 г. в град Якоруда, живущ в град Якоруда, ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 17, българин, български гражданин, разведен, с основно образование, осъждан, работи във фирма „О- 1“ ЕООД – град Якоруда като „банцигар“. Той и свидетелят Ф.М.К. са родители на детето А.Ю.М., родено на 30.11.2010 г. С влязло в сила на 07.12.2020г. Решение № 504855/07.12.2020 г. по гр. д. № 432/2020 г. по описа на РС- Разлог бракът между родителите е прекратен с развод, като М. е осъден да заплаща на дъщеря си месечна издръжка в размер на 170 лв. С влязла в сила на 26.04.2022г. присъда № 7/11.04.2022г., по НОХД № 380/2022г. на РС-Разлог подсъдимият М. бил признат за виновен и осъден за това, че не е плащал издръжка за дъщеря си за периода от декември 2020г. до юли 2021г. включително. Въпреки това, и след тази дата той продължил да не плаща редовно издръжки за детето.

Така изяснената фактическа обстановка съдът приема за несъмнено установена въз основа на следните доказателства: Заверен препис от Решение № 504855/07.12.2020 г. по гр. д. № 432/2020 г. по описа на РС- Разлог; Справка за съдимост на с рег. № 230627005000290091/27.06.2023 г. за лицето Ю.И. М.; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на Ю.И. М., протокол за разпит на свидетеля Фатме Кавунска, обясненията на подсъдимия Ю.И. М..

На основата на така изяснената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

От обективна страна събраните по делото доказателства установяват по категоричен и несъмнен начин, че именно подсъдимия М. е автор на изпълнителното деяние, изразило се в бездействие – неплащане на повече от две месечни вноски за издръжка на низходящ (детето му А.Ю.М.), след като е била осъдена да го издържа с влязлото в сила на 07.12.2020г. Решение № 504855/07.12.2020 г. по гр. д. № 432/2020 г. по описа на РС- Разлог . Кумулативното наличие на посочените обстоятелства предопределя съставомерността на извършеното като престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК – до влизане в сила на присъда № 7/11.04.2022г., по НОХД № 380/2022г. на РС-Разлог (на 26.04.2022г.), а след съответната

дата – като престъпление по чл.183, ал.4 от НК, във връзка с чл.183, ал.1 от НК.

Предвид естеството на престъплението – формално, от субективна страна то е осъществено с пряк умисъл, като подсъдимия е предвиждала настъпването на общественотоопасните последици и е целяла същите. От субективна страна за ангажиране на наказателната отговорност на извършителя за престъпление по чл. 183, ал. 1 НК е изискуемо инкриминираното изпълнение на задължението за издръжка да е съзнателно. Авторът на неправомерното деяние трябва да е изградил представи за наличието на съответното задължение за плащане на издръжка и за това - за какъв период от време не е внесъл дължимите суми, като преследва настъпването на общественотоопасните последици или допуска престъпния резултат (изпадането в забава). Последното индицира на субективните измерения на инкриминираното поведение по чл. 183, ал. 1 от НК, за доказването на които е необходимо установяване на обективна възможност за изпълнение на задълженията. За да е налице елементът съзнателност на неизпълнението е достатъчно да са налице кумулативно две условия: 1./ деецът да е уведомен за решението на гражданския съд, с което е осъден да изплаща; 2./ да не са налице обективно съществуващи непреодолими пречки, които са възпрепятствали подсъдимия да изпълнява имущественото си задължение. Като такива примерни пречки практиката е приела: неработоспособната възраст, наличие на заболяване, което пречи на подсъдимия да упражнява правото си на труд, продължителна безработица, която не е могла да бъде преодоляна въпреки надлежна регистрация в бюро по труда и положени добросъвестни усилия за намиране на работа. Простата липса на работа, предвид безусловния характер на задължението да се издържат низходящите по смисъла на чл. 143, ал.2 СК, не може сама по себе си да обуслови извод за липса на субективна съставомерност на деянието, ако длъжният издръжка е в трудоспособна възраст и здравословното му състояние позволява да работи. Задължението за заплащане на издръжка се дължи от влизане в сила на решението и за изпълнението му не се изисква покана до длъжника, т.е. покана за изпълнение не е елемент от фактическия състав на престъплението по чл. 183, ал. 1 НК.

Съобразно правните квалификации на извършеното от подсъдимия, предвиденото в закона наказание е до една година или пробация – за деянието по чл. 183, ал.1 от НК и - до две години или пробация, както и обществено порицание – за деянието по чл. 183, ал.4 във вр. с чл. 183, ал.1 от НК.

При индивидуализиране на наказанието на деянието по чл. 183, ал.1 от НК съдът съобрази като смекчаващи вината обстоятелства направеното от подсъдимия самопризнание и съдействие за разкриване на обективната истина, а като отегчаващо - продължителния период на бездействие от нейна страна и значителния размер на неплатени суми. При тези обстоятелства съдът намира за най-подходящо по вид (и размери), с оглед постигане на целите по чл. 36 от НК, наказанието ПРОБАЦИЯ със следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес, за срок от ЧЕТЕРИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА при периодичност за явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител – ДВА ПЪТИ седмично; задължителни периодични срещи с пробационен служител, за срок ЧЕТЕРИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА.

При индивидуализацията на наказанието за престъпната дейност при условията на квалифицирания състав по чл. 183, ал.4 във вр. с чл. 183, ал.1 от НК, съобразявайки идентичните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства съдът намира, че на подсъдимия следва да се определи като кумулативна санкция наказание ПРОБАЦИЯ, при пробационни мерки и размери - задължителна регистрация по настоящ адрес, за срок от ШЕСТНАДЕСЕТ МЕСЕЦА, при периодичност за явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител – ДВА ПЪТИ седмично; задължителни периодични срещи с пробационен служител, за от ШЕСТНАДЕСЕТ МЕСЕЦА, както и ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационното табло

на сградата на Община Якоруда за срок от ЕДИН МЕСЕЦ.

При така определените наказания за всяко от инкриминираните престъпни деяния, в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал.1 от НК – на подсъдимия следва да се наложи най-тежкото измежду определените, а именно - ПРОБАЦИЯ с пробационните мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ШЕСТНАДЕСЕТ МЕСЕЦА при периодичност за явяване и подписване на подсъдимия пред пробационен служител – ДВА ПЪТИ седмично; задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ШЕСТНАДЕСЕТ МЕСЕЦА, като на основание чл. 23, ал.2 НК - към така определеното се присъедини наказанието ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ, което да се изпълни чрез обявяване на присъдата на информационното табло на сградата на Община Якоруда за срок от ЕДИН МЕСЕЦ.

Тази санкция ще съдейства за постигане целите, както на генералната, така и на специалната превенция, без същевременно прекомерно да се засягат правата на подсъдимия. Определеното наказание съответства на степента на обществена опасност на деянието и на дееца, а размерът на пробационните мерки не би създал пречка за подсъдимия свободно да упражнява трудова дейност, за да е в състояние за в бъдеще да изплаща издръжката за която е осъден.

Доколкото по делото не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито макар и само едно, но изключително такова, което би обусловило извода, че и най-лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко, то разпоредбата на чл. 55, ал.1 от НК е неприложима.

По изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/ М. Цветанов /